

Jezusov krst Dekliška nedelja 10. 01. 2021	Ob 7.00 za žive in + farane Ob 10.00 za + Ljudmilo in Antona Juharta (N3)
Ponedeljek 11. 01. 2021 Pavlin Oglejski II., škof	
Torek 12. 01. 2021 Tamara (Tanja), muč.	Ob 18.00 za + Franca Flisa (2005)
Sreda 13. 01. 2021 Hilarij (Radovan), škof	Ob 18.00 za + Jožico Štribl (2018)
Četrtek 14. 01. 2021 Feliks Nolanski, duh.	Ob 18.00 za + Pavlino Vrbek (2092)
Petek 15. 01. 2021 Mihej, Habakuk, preroka	Ob 18.00 za + Heleno Levart (2377)
Sobota 16. 01. 2021 Honorat, škof	Ob 7.00 za + Antona in Jožico Leskovar (N53)
2. nedelja med letom Družinska nedelja 17. 01. 2021	Ob 7.00 za žive in + farane Ob 10.00 za + Mihaela in Ano Močnik (obl.) in so- rodnike

1. Dragi župljani! Z današnjim praznikom Jezusovega krsta sklepamo božični čas in začnemo čas med letom, ko ne obhajamo kakega posebnega vidika Kristusove skrivnosti, pač pa se spominjamo Kristusove skrivnosti v njeni polnosti. Ob sklepu maše še lahko zapojemo kakšno božično pesem (vse do svečnice), sicer pa pri maši pojemo le splošne mašne pesmi. Današnji praznik Jezusovega krsta nas spominja na dogodek, ko se je Jezus dal krstiti Janezu Krstniku v reki Jordan. S tem je posvetil krstno vodo za kristjane. Jezus je stopil v vodo naše grešnosti in vzel nase naše grehe, da bi nas pripeljal nazaj k Očetu. V tem dejanju Jezusovega krsta ga Oče razglasi za Odrešenika. Ob krstu se je zaslíšal glas: Ta je moj ljubljeni Sin, njega poslušajte! Ker je to začetek Jezusovega javnega delovanja, sledi po tem prazniku »čas med letom«. Duhovnik bo imel vnovič zelen mašni plašč. Zelena barva pomeni umirjenost in ustreza človeku, ki je zadovoljen, ki nikoli ne obupa, ampak upa na dobro v vseh trenutkih svojega življenja.

2. Vsem, ki vam je vzdrževanje cerkve in ostalih župnijskih stavb, izraz vaše vere, pripadnosti Cerkvi, dobrote in ljubezni, se vam iskreno priporočam za vaš dar, ki ga lahko nakažete na: **Župnija Prihova. Prihova 8, 2317 Oplotnica. Št. TRR: SI56 044300001927213, ali pa ga prinesete v župnišče.**

3. Hvala za rože (od pogrebov), za vse darove za kuhinjo in vsakršno vašo pomoč in dobroto.

Prisluhniti Božji besedi in pridigi je vsakič znova priložnost za osebno

rast in priložnost za biti še malenkost bližje Bogu. Božja beseda hrani, pomirja, spodbuja, nas krepi in dela boljše. Prisluhniti ji pogosto in imeti ob tem odprto srce je najboljša brezplačna terapija, kar jih obstaja. Zakaj bi izpustili vse te zastonske darove, ki se obilno delijo med sveto mašo? Med tednom se pehamo, da bi ustvarili več denarja, podaljšali čas, si pridobili več dobrin, si zagotovili svobodo in varnost in potem smo od vsega tega brezplodnega norenja tako utrujeni, da v nedeljo ne

moremo darovati ure časa, da bi vse to prejeli zastonj. Za trenutek se ustavimo in pomislimo, če je res vredno na počitnice poslati najboljši izvir življenja?

Želimo si moškega, a mu odrekamo moškost

Žene pozabljamo, da ne moremo pričakovati od moškega, naj se obnaša samozavestno in suvereno, če z njim ravnamo kot z majhnim fantkom. Še slabše, da tudi otrokom včasih bolj zaupamo, kot našim možem. Ne pospravljamo tako, kot bi me, ne ukvarja se z otroki tako, kot bi se me, ne pogovarja se tako, kot se me, ne kupi tistega v trgovini, kar bi me, ne vede se v družbi tako ...

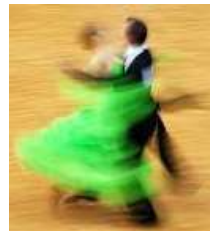

»Če sprejmeš pri možu samo to, kar je tebi všeč, potem nisi poročena z moškim, ampak sama s sabo,« pravi Constanza Miriano. Se strinjam. Če možu ne zaupamo in ga ne podpiramo (tudi z besedami spodbude in pohvale), ampak mu jemljemo nadzor iz rok in ga kritiziramo, ne bo mogel biti moški, ki si ga želimo. Postal bo apatičen in naveličan. Me pa utrujene in zagrenjene.

Meta Halas

Zakonski ples življenja

»Kdo naj se prvi spremeni?« To vprašanje se postavlja kar samo od sebe. Pogosto mislimo, naj se najprej spremeni drugi, potem se bom še jaz. Ne gre tako. Oba se morava. Oba sva želela dobro plesati, vendar je moral vsak vložiti svoj del. Mož se mora naučiti voditi, žena pa naučiti slediti. Tega se lahko naučiva samo skupaj. Drug ob drugem. Ob ženinem spuščanju stvari iz rok in zaupanju v moža in moževem prevzemanju nadzora in sprejemanju odločitev. V tem je lepota zakonskega plesa. Z vajo in potrpežljivostjo se vse da. Ne rečem, da se nama kdaj tudi ne ustavi korak, da se kakšen obrat ne konča izven ritma, da se nikdar ne pohodiva in da ne postaneva utrujena. Seveda se vse to še vedno dogaja. A najvažnejše je, da se zavedava, da nisva tekmeča, ampak soplesalca. Hvaležna sem za to lekcijo.

Meta Halas

»Zahvaljуй se za preizkušnjo!«

Kako lahko je biti hvaležen za lepe trenutke v življenju, za družino, za prijatelje, za dobro službo, za majhne in velike radosti, ki se nam dogajajo sleherni dan. Kako enostavno je takrat izreči Bogu hvala za vse lepo in dobro, kar nam nameni. Toda življenje ni pravljica, te lepe in radostne trenutke slej ali prej zamenjajo tisti trenutki, ki bi se jim najraje izognili. Na pot nam stopijo preizkušnje, običajno takrat, ko jih ne pričakujemo in nanje nismo pripravljeni. In zagotovo so najhujše tiste preizkušnje, ki se dotaknejo naših družin, zdravja, otrok ...

Spomnim se, da mi je v enem izmed težkih trenutkov v mojem življenju duhovnik, s katerim sem imel poglobljen pogovor, dejal, da naj se za preizkušnjo, ki jo doživljam, iskreno zahvalim Bogu. V tistem trenutku nisem bil sposoben, da bi Boga poklical na pomoč v preizkušnji, kaj šele, da bi se mu za to zahvalil. Iz spoštovanja do duhovnika mu nisem povedal, da je zame takšen predlog povsem neprimeren in da takšnih »nasvetov«, v danem trenutku, res ne potrebujem.

Kako naj se zahvalim za nekaj, kar me je prizadelo, kar je prizadelo mojo družino? Kako naj bom hvaležen, da nekdo v moji bližini trpi? Kako naj Bogu zaupam, da ve kaj počne?

Prositi, da gre preizkušnja mimo mene, je relativno enostavno, sprejeti Božjo voljo pa bistveno težje. Včasih je potreben le čas. Sprejeti preizkušnjo je zares težko, zanj se zahvaliti pa še bistveno težje. Toda več časa ko mine, bolj se strah in negotovost umikata zaupanju in veri v dober končni izid. Ne obstaja gumb, s katerim bi vklopil to zaupanje in vero, namesto gumba nam Bog daje svojo rešitev – molitev.

Sorazmerno s količino molitve pri meni narašča hvaležnost in zaupanje v »Božji prav«. Bog me ne obvaruje pred preizkušnjo, ne poskrbi, da je v življenju vse lepo in prav, ampak poskrbi, da znam v preizkušnji najti blagoslov zase in za bližnje.

Potem, ko pričneta naraščati hvaležnost za preizkušnjo in zaupanje v Božjo voljo, se prične tisto pravo, kar si Bog želi zame. Takrat pričnem spoznavati, da preizkušnja ne pomeni le trpljenje in odrekanje, temveč da prinaša s seboj tudi obilo veselja, hvaležnosti in radosti.

Večkrat se mi zgodi, da Bogu zakličem: »Hej, ne vodi me po tej poti. Ne vem, če zmorem!« Bog me sicer sliši, obenem pa se nasmehne in si misli: »Ti le prosiš, jaz bom pa iz te tvoje preizkušnje naredil čudovito delo!« To, da sem prišel do točke, ko skušam preizkušnje sprejeti kot Božji načrt zame, je bil zame dolgotrajen proces. Proces, v katerem sem rasel in zorel in ki še zdaleč ni končan. Vsak dan znova sem postavljen pred dilemo – bom prosil le za to, da naj gre kelih mimo mene, ali pa bom sposoben tudi drugega dela – sprejeti Božjo voljo?

Dušan Poslek

ŽUPNIJSKI LIST "SONČNE PRIHOVE"

ŽUPNIJE BL. DEVICE
MARIJE VNEBOVZETE.

JEZUSOV KRST
Dekliška nedelja
10. 01. – 17. 01. 2021

Papež Frančišek o zahvalni molitvi

Za nas kristjane je zahvaljevanje dalo ime najbolj bistvenemu zakramentu, kar ga imamo, evharistijo. Grška beseda namreč pomeni ravno to: zahvala. Kristjani kot vsi verniki slavijo Boga za dar življenja. Živeti pomeni predvsem prejeti, prejeti življenje. Vsi se rodimo, ker je nekdo za nas želel življenje. In to je samo prvi v dolgi vrsti dolgov, ki ga imamo, ko živimo. Dolgovi hvaležnosti. V našem življenju nas je več kot ena oseba pogledala s čistimi očmi, zastoj. Pogosto gre za vzgojitelje, katehiste, osebe, ki so opravljale svojo vlogo onkraj zahtevanih dolžnosti. In so v nas prebudile hvaležnost. Tudi prijateljstvo je dar, za katerega smo lahko vedno hvaležni.

Ta »hvala«, ki ga moramo stalno izrekati, ta »hvala«, ki je kristjanu skupen z vsemi, se razširi v srečanju z Jezusom. Evangeliji potrjujejo, da je Jezusov prihod pogosto izzval veselje in slavljenje Boga v tistih, ki so ga srečali. Poklicani smo, da sodelujemo pri tem neizmernem veselju. Pomislite na prizor desetih ozdravljenih gobavcev. Vsi so bili srečni, ker so ponovno postali zdravi. A med njimi je bil le eden, ki je k veselju dodal veselje: poleg ozdravitve se razveseli, ker je prišel naproti Jezus. Ni bil samo osvobojen hudega, ampak je dobil tudi gotovost, da je ljubljen. To je jedro: ko se zahvališ, izraziš gotovost, da si ljubljen. In to je velik korak: imeti gotovost, da si ljubljen. Gre za odkritje ljubezni kot sile, ki vodi svet. Nismo več blodeči popotniki, ki hodijo sem in tja: imamo dom, prebivamo v

Kristusu, in iz tega »bivališča« motrimo ves ostali svet, in ta se nam pokaže neskončno lepši. Smo otroci ljubezni, smo bratje ljubezni. Smo moški in ženske milosti.

Ne opustimo zahvaljevanja: če smo nositelji hvaležnosti, tudi svet postane boljši, morda samo malo, a to je dovolj za posredovanje kančka upanja. Svet potrebuje upanje. In s hvaležnostjo, s to držo zahvaljevanja, posredujemo nekoliko upanja. Vse je združeno, vse je povezano in vsak

lahko opravi svoj del tam, kjer se nahaja. Pot sreče je tista, ki jo je sv. Pavel opisal ob koncu svojih pisem: »Neprenehoma molite. V vsem se zahvaljujte: kajti to je Božja volja v Kristusu Jezusu glede vas. Duha ne ugašajte.«

Dragi otroci, preberite današnji evangelij in ga pripovedujte staršem:

10.1.2021: <https://www.youtube.com/watch?v=rh5Jnai8y7s>

Vse evangelije najdete vedno tudi tu:

<https://www.druzina.si/ICD/spletnastran.nsf/all/2281D7900FC2BD1BC1258603003989E9?OpenDocument>

PRVI RAZRED: - št. 14: Sveto pismo

Otroci spoznavajo Sveto pismo. Starši otrokom pokažite Sveto pismo. Kaj pomeni besedna zveza Sveto pismo? Sveto pomeni Božje, pismo pa, da ima pošiljatelja in naslovnika. V njem so zapisane mnoge zgodbe, najpomembnejša pa je Jezusova. Katere svetopisemske osebe otroci že poznajo? Naštejte jih še nekaj. Kako ravnamo s Svetim pismom? Otrokom vsak večer preberite kakšen njim razumljiv odlomek iz Svetega pisma (lahko tudi otroškega). Otroci naj rešijo naloge na straneh 43 in 44 v delovnem zvezku.

DRUGI RAZRED – št. 17: Čudežni ulov

Z otroki preberite svetopisemski odlomek Lk 5,1-7. Otroci naj odlomek obnovijo. Zakaj je Peter vrgel mrežo? Ker je zaupal Jezusu. Kaj pomeni zaupati? Zaupanje plete nevidno mrežo prijateljstva in ljubezni. Vprašajte otroke komu zaupajo in zakaj? Poudarite, da lahko vedno zaupajo Jezusu. Verovati Bogu pomeni zaupati mu, da ve, kaj potrebujemo, kaj je za nas najbolje. Otroci naj rešijo naloge na straneh 36 in 37 v delovnem zvezku.

TRETJI RAZRED - št. 12: Pridite k meni

Zopet ste povabljeni, da si vzamete eno uro časa in se ustavite ob veroučnem zvezku – Učbeniku ter pogovoru in molitvi s starši. Preberite s svetopisemski odlomek v Učbeniku na strani 50. Jezus povabi dva svoja učenca in učenca mu sledita ter ostaneta z njim. Tudi nas Jezus vabi, da mu prisluhnemo in mu sledimo. Vabi nas na praznovanje (k sveti maši) v cerkev. Zaradi korona virusa, nam v teh mesecih ni bilo mogoče, da bi se zbrali pri sveti maši v cerkvi, zato bi se naj družina v eč zbirala pri molitvi doma in seveda v nedeljo pri prenosu svete maše po televiziji.

Prav vsi ste že večkrat bili pri sveti maši zato si priključite v spomin, kaj se dogaja na začetku maše, kako nas duhovnik v Jezusovem imenu pozdravi in kakšen je naš odgovor. Vsi, ki smo prišli k sveti maši, potrebujemo nov

začetek. Duhovnik nas povabi, da se vsi skupaj kesamo svojih grehov, vsega, kar smo storili ali rekli slabega in kar smo dobrega opustili. Skupaj molimo kesanje, ki je v učbeniku na strani 53. Sledi odveza, ki jo moli duhovnik. V uvodni del svete maše spada še molitev ali pesem Slava Bogu na višavah in glavna mašna prošnja. V učbeniku na strani 50 pobarvaj risbe in v prazen prostor ob molitvi nariši, koga vse prosimo za pomoč. To stran pošlji s. Hermini do petka, 15. januarja. Vsak dan, skupaj s starši moli kesanje, ki ga molimo na začetku maše.

ČETRTI RAZRED – št. 12: Jezus nas vabi k sreči

Kdo je srečen? Tisti, ki je zdrav, ima hišo ali stanovanje, dobro plačo, pridne otroke, oblast? Ne, Jezus ima drugačno merilo o sreči. Že v vsakdanjem življenju opazujemo, da ima lahko nekdo vse udobje in urejeno življenje, a ni srečen. Drugi pa je navidezno revež, a je zadovoljen in vesel. Jezus nam kaže pot do sreče. Z blagri, ki jih razglaša v Govoru na gori, nas vabi, da svobodno izberemo Njegovo pot. V Svetem pismu poiščite Mt 5, 1-12 in preberite Govor na gori. Jezus nam zagotavlja, da nam bo življenje po njegovih navodilih prineslo srečo, čeprav zaradi tega ne bomo bogati, bomo pa srečnejši. Starši bodo po elektronski pošti dobili blagre. S pomočjo Svetega pisma in učbenika boste sestavili blagre v celoto. Izmed vseh osmih izberi enega, ki ti je najpomembnejši in se boš doma ves teden trudil, da boš po njem živel. List nato prilepi v delovni zvezek na stran 41. Vsi skupaj pa se trudimo, da bomo živeli, kakor nas uči Jezus v blagih.

PETI RAZRED - št. 13: Družina je kraj ljubezni in sreče

Situacija, v kateri se nahajamo, je idealna za razmišljanje o naši katezezi, saj je naše družinsko življenje na preizkušnji. Če nekateri tarnajo, kako težko je živeti ves čas z vsemi družinskimi člani, pa drugi z velikim veseljem priznajo, kako lepo je biti skupaj. Spoznavamo se v vseh možnih kontrastih. Kdaj je v družini zares lepo? Jezus je v družini živel z Marijo in Jožefom. Njihovo življenje je bilo na videz povsem običajno. Živeli so preprosto in ravno tako doživljali trpljenje in težave. Jezus je bil star 12 let, ko je že

vedel, da se mora zavzemati za to, kar je všeč Bogu. Očetovo voljo je izpolnjeval tako, da je dolga leta povsem preprosto delal, molil in ubogal. Pri Jožefu se je naučil tesarjenja. Vestno je izpolnjeval svoje dolžnosti, bil dober in obziren do staršev, odprtega srca za vsakega gosta. Ob vsem tem je Sveta družina živela v veliki medsebojni povezanosti in razumevanju. Vprašajmo se, koliko so naše družine podobne Sveti družini? Ali je v naši družini medsebojna ljubezen, razumevanje, skupna molitev, pogovor, smeh? Lahko tudi vi pripomorate, da bo v družini lepše? Lahko. Skupaj s starši premislite, v čem se morate še posebej potruditi, da boste kot Sveta družina. Naj bo vaša družina res kraj ljubezni in sreče. Molite drug za drugega.

ŠESTI RAZRED - št. 13: Kot bratje in sestre

Kdo je moj brat in kdo je moja sestra? Jezus bi nam odgovoril, da tisti, ki ga poslušajo in izpolnjujejo Božjo voljo. Jezus je v Kafarnaumu za svoje brate in sestre imenoval tiste, ki so ga poslušali in izpolnjevali Božjo voljo. To ni pomenilo, da svojih domačih in sorodnikov nima rad, Njemu je bilo življenje po Božji volji pomembnejše od krvnih vezi. V Svetem pismu poiščite in preberite Mr 3, 31- 35. Množice Jezusa niso razumele, saj jih je odgovor presenetil. Želi nam povedati, da so pravi bratje in sestre tisti, ki Božjo besedo poslušajo in se po njej ravnaajo. Vabim vas, da si preberete zgodbo o Tomažu v učbeniku. Takšnih kot je Tomaž, je tudi danes zelo veliko, otrok in najstnikov, ki so zapostavljeni in zasmehovani od svojih vrstnikov. Kakšno veliko in plemenito srce je imel Tomaž, da je prenesel vse zbadljivke. Še lepše pa je, da obstajajo tudi takšni, kot je Miha.

Človek, ki je razumel Tomaža, se mu ni posmehoval in je želel postati njegov prijatelj in postala sta kot brata. Miha je zagotovo ravnal po Božji volji, ko je Tomaža sprejel za svojega. Trudimo se tudi mi, da bomo znali v vsakem človeku iskati dobre stvari in vsakega spoštovati. Zvečer zmoli Očenaš za sošolca, ki ga drugi ne sprejemajo.

SEDMI RAZRED - št. 12: Pred teboj, Gospod

Bog nas vabi in nenehoma kliče k pogovoru z njim. Za to potrebujemo čas, saj se z Bogom lahko pogovarjamo v svoji notranjosti. Tako molitev imenujemo premišljevanje ali meditacija. Meditiramo, ko premišljujemo Božjo besedo, razmišljamo o sebi ali drugih. Češčenje ali adoracija rečemo, ko v cerkvi molimo pred Najsvetejšim. Preizkušnja je za človeka pogosto

izziv, da se obrnemo Nanj. Sveto pismo pravi, da tudi po preizkušnji prvi spregovori Bog in se približa človeku, saj ga razume. Poznamo Mojzesa, Davida in Jezusa, ki so radi molili in zaupali Bogu. Povabilo k molitvi pa velja tudi za nas. Poznamo različne oblike molitve, nekatere imate predstavljene tudi v učbeniku. Vsebina naše meditacije naj bo povezana s konkretnim življenjem. Pred Bogom bodimo to, kar smo: občudujemo, hvalimo, slavimo, prosimo in se zahvaljujemo. Zahvaljujmo se mu za vsak uspeh in prosimo ga ob vsakem porazu. Bog nas kliče in vabi k nenehnemu pogovoru in nas sprejema takšne, kakršni smo.

OSMI IN DEVETI RAZRED – BIRMANCI

Dragi birmanci, če smo na prejšnjem srečanju spoznavali Cerkev, smo tokrat več izvedeli o zgodovini in delovanju Cerkve na Slovenskem. Tako smo pregledali kratki zgodovinski pregled evangelizacije na naših tleh. Prav tako smo spoznavali trenutno ureditev Cerkve na Slovenskem s posameznimi škofijami. Na kratko smo pregledali velik doprinos Cerkve h kulturnem razvoju slovenskega naroda.

